

Szentháromság ünnepe, Lk 10,21-22, 2020. június 7.

Oltár előtti ige:

Ézs 6,1-13

1Uzzijjá király halála évében láttam az Urat, amint egy trónon ült. Magasztos volt és felséges; palástja betöltötte a templomot. 2Szeráfok álltak mellette, hat-hat szárnya volt mindegyiknek: kettővel az arcát takarta el, kettővel a lábát takarta el, kettővel pedig repült. 3Ezt harsogták egymásnak felváltva: Szent, szent, szent a Seregek URa, dicsősége betölti az egész földet!
4A hangos kiáltástól megremegtek a küszöbök eresztékei, és a templom megtelt füsttel. 5Ekkor megszólaltam: Jaj nekem! Elvesztem, mert tisztátalan ajkú vagyok, és tisztátalan ajkú nép között lakom. Hiszen a Királyt, a Seregek URát látták szemeim! 6Ekkor odarepült hozzám egy szeráf, kezében parázs volt, amelyet fogóval vett le az oltárról. 7Számhoz érintette, és ezt mondta: Íme, ez megérintette ajkadat, bűnöd el van véve, vétked meg van bocsátva. 8Majd az Úr szavát hallottam, amint ezt kérdezi: Kit küldjek el, ki lesz a követünk? Én ezt mondtam: Itt vagyok, engem küldj! 9Ő így felelt: Menj, és mondd meg ennek a népnek: Hallván halljatok, de ne értsetek, látván lássatok, de ne ismerjete! 10Tedd kövérré e nép szívét, tedd süketté a fülét, és kösd be a szemét, hogy szemével ne lásson, fülével ne halljon, szívével ne értsen, és megtérve meg ne gyógyuljon. 11Megkérdeztem: Meddig tart ez, Uram? Ő így felelt: Míg el nem pusztulnak és lakatlanok nem lesznek a városok, a házak elhagyatottá nem lesznek, a föld pedig pusztává nem válik. 12Eltávolítja az ÚR az embert, és nagyon elhagyott lesz az ország. 13Ha megmarad belőle egy tized, azt is újból pusztulás éri, ahogy a csernek vagy a tölgynek a kivágás után lelegelik az új hajtásait. De egy ilyen hajtás végül szent maggá válik!

Igehirdető: Kocsik Mónika

Igehirdetési alapige:

Lk 10,21-22

21Abban az órában így ujjongott Jézus a Szentlélek által: Magasztallak, Atyám, menny és föld Ura, mert elrejtetted ezeket a bölcsek és értelmesek előtt, és felfedted a gyermekeknek. Igen, Atyám, mert így láttad jónak. 22Mindent nekem adott át az én Atyám, és senki sem tudja, hogy ki a Fiú, csak az Atya, és hogy ki az Atya, csak a Fiú, és az, akinek a Fiú akarja kijelenteni.

Kedves Testvéreim az Úr Jézus Krisztusban!

Ma Szentháromság ünnepe van. Elérkeztünk az üdvtörténetnek ahhoz a részéhez az egyházi esztendőben, amelyben azt ünnepeljük, hogy az Atya, a Fiú és a Szentlélek, a Szentháromság egy igaz Isten jelen van a világban, életünkben. A három személy egy Isten, egységes, csak a mi fogalmaink szerint háromságként jelenik meg. A keresztény hitvilág ebben különbözik minden más egyistenhívő vallástól.

Van aki felteszi a kérdést is, vajon nem többistenhit a keresztény vallás? Ezt nehéz megértenünk nekünk is, hát még elmagyarázni, hogyan lehet egy Isten három személyben. Van aki a víz különféle állapotaihoz hasonlítja. A víznek is három alakja van. Jég, pára és maga a folyékony víz. Ugyanarról az anyagról van szó, csak más funkciót tölt be, másképp találkozunk vele. Ennél azonban sokkal nagyobb egységet képvisel az Atya, a Fiú és a Szentlélek. Az Atyával, és a Szentlélekkel csak Jézuson keresztül lehet találkozni. Jézus az, akinek a szaván keresztül a Szentlélek cselekszik, és akiben megjelenik a mennyei Atya.

Az Atya és Jézus egységét ez a felolvasott igeszakasz mutatja be a legszebben. Jézus annyira egy az Atyával, hogy Ő az, aki leginkább ismeri az Atyát és az Atya az, aki leginkább ismeri a Fiút. Jézus pontosan tudja, hogy ki az Atya, és csak rajta keresztül ismerhetjük meg mi is.

Olyan titok ez, melyet Isten elrejtett a bölcsek és értelmesek előtt, vagyis ahogy Jézus ezeket a tulajdonságokat sokszor értelmezi: azok előtt, akik magukról úgy gondolják, hogy mindent tudnak, hogy semmi újat nem mondhatnak már nekik, mert minden tudásnak a birtokában vannak. Jézus abban az időben leginkább a törvénytudó farizeusokkal kapcsolatban beszélt így: akikről azt mondja, hogy magukról azt mondják, hogy látnak, pedig jobb lenne, ha vakok lennének, mert valójában vakok, hiszen nem ismerik fel az igazságot. Nem ismerik fel Jézusban a Megváltót, Isten Fiát. Vak vezetőik, akik maguk sem tudják merre mennek.

Viszont ott áll ellentétpárként a gyermek példája, akinek a gyermek évei elsősorban tanulásból állnak. Megtanul járni, pohárból inni, késsel villával enni, beszélni, majd írni, olvasni és egyre több információt kap önmagáról és a környező világról. Jézus erről a tanulni képes gyerekekről beszél, aki nem gondolja magáról, hogy mindent tud, hogy nincsen már felfedezni való a számára. Arról az emberről beszél, aki hajlandó befogadni az új ismereteket önmagáról és a világról.

Mindenképp egyfajta nyitottságra, befogadó készségre van szükség. Ahogy a gyermekkel ez egy vele született adottság. Még ha senki nem kezd el tanítani neki semmit, akkor is elkezd utánozni a hallott szavakat, megpróbál felállni, mert veleszületett adottság és látja a környezetét, amelyet meg akar érteni, be akar fogadni.

Iskola előtt is előfordul, hogy a gyermek már ismerni akarja a betűket számokat, mielőtt még azt az iskolában tanítanák. A természetes tudás, megismerés utáni vágy ott van bennünk.

Egy film egy alternatív iskoláról szól. Egy igaz történetet mond el egy olyan iskoláról, amit végül engedélyeznek. Itt a gyerekeknek nem kell bejárniuk órára, de ott kell lenni az iskola területén, egy füves, fás természeti övezetben.

Tulajdonképp azt csinálnak, amit akarnak, de ha valaki bemegy órára, ott figyelni, tanulni kell. Arra a szabályra épül, hogy azért vagy ott, hogy tanulj, ha nem figyelsz, mással foglalkozol, menj el. Az első időben van is olyan gyermek, aki ezt ki is használja, semmittevással tölti napjait, játszik, nem csinál semmi érdemleges dolgot. Majd elkezd

unatkozni, felismeri, hogy tulajdonképp így semmi értelme napnak és azt is látja, hogy mások bent ülnek órán, tanulnak, figyelnek. Majd ezek a lébecoló gyerekek is felfedezik, hogy jobb lesz, ha tanulnak valamit, ha hasznosan töltik idejüket.

Érdekes ennek az iskolának az ötlete: nincs padon fekvés, beszélgetés, oda nem figyelés, mert ha valaki ezt akarja csinálni, ne üljön bent. Az érdeklődés pedig magától megszületik, mert ez az ember veleszületett adottsága.

Ez a velünk született érdeklődés az idő múlásával azonban gyengül, ahogy a mai iskolai példák is mutatják, sőt odáig vezethet, hogy az ember képtelen lesz befogadni bizonyos dolgokat, megszűnik a nyitottsága az új, a tágabb világ felé. Bizonyos mértékig a teljesítménykényszernek, a büntetés és jutalmazás kettősségének, valamint a gyorsan fejlődő világunknak köszönhető; a rendkívüli iramban áradó információ mennyiségnek, amikor az ember nem képes már befogadni többet. Van, aki elzárja magát a világ egy bizonyos szeletétől, ha nem halad a fejlődéssel, a technikai, informatikai vívmányokkal. De lehet így is élni.

Azonban itt Jézus olyan dologra utal, ami nélkül nem lehet az örök életbe eljutni. Ez nem olyan, amit nélkülözve még teljes életet élhetek. Jézus ezért is állítja a felnőtt tanítványok elé a kisgyermeket: "Bizony, mondom néktek, ha meg nem tértek, és olyanok nem lesztek, mint a kisgyermek, nem mentek be a mennyek országába."

Konkrétan, minden finomítás nélkül kimondja, nem mentek be. Nincsen akkor más választás, vagy bizonyos hiányokkal is teljes élet. Ilyen átmeneti megoldás nincsen. Ha nincs meg a nyitottság, a befogadó készség Isten dolgai iránt, nem mentek be az Isten országába. Ezt tényként közli Jézus. A hit, a bizalom alázatára van szükség. Arra a bizalomra, amellyel a kisgyermek fogadja be minden mérlegelés és kritika nélkül azt, amit szüleitől lát és hall, mert bízik abban, hogy szülei a javát akarják.

Ilyen a mi mennyei Atyánk, aki gyermekei javát akarja. Csak bízunk kell benne, befogadnunk mindazt, amit Jézusban adni akar számunkra. Akik Istent szeretik, azoknak minden javukra válik, mert Isten mindent a mi örök életünk érdekében tesz. Ahhoz is, hogy ezt az üzenetet befogadjuk, gyermeki bizalomra van szükségünk.

Hiszen sokminden történik velünk életünkben, jó és rossz dolgok, amik tőlünk függetlenül történnek meg. Vannak olyan dolgok, melyeket sajátmagunknak okozunk bűneinkkel, vagy amit mások bűnei okoznak nekünk. Mindezt a Szentháromság Egy igaz Isten kezében tartja, kormányozza, igazgatja életünk. Ő adja a lehetőséget a bűnbánatra és bűnbocsánatra, Ő kész megbocsátani, hogy továbbléphessünk, hogy eljuthassunk a célig.

Mint azok a gyerekek az iskolában, felismerhetjük mi is, hogy jobb nekünk, ha Istenre figyelünk, ha befogadjuk tanácsait, vigasztalását, mintha a mi részvételünk nélkül folyna Isten világot megmentő műve. Mert Isten végzi munkáját tőlünk függetlenül is, akkor is, ha mi kívül maradunk és más köti le a figyelmünket. Áldássá az életünkben csak akkor lesz, ha mi is bent ülünk az Ő tanítványi körében és rá figyelünk.

Mint ahogy a példázatbeli Mária, aki kihasználja az adott alkalmat és odakuporodik Jézushoz, hogy hallgassa Őt. Márta azonban minden mással el van foglalva. Igen, mondhatjuk, hogy hasznos, szükséges dolgokkal. Mint ahogy az életben sok olyan dolog van, ami szükséges. Szükséges főzni, elmenni dolgozni, rendbe rakni a lakást, a kertet, felnevelni gyerekeket, képezni, edzeni magunkat, hogy megálljuk helyünket az életben. Az adott idő azonban elszállhat a fejünk fölött úgy, hogy mi részesei lettünk volna annak az áldásnak, melyet Jézus kijelent tanítványainak.

A Szentháromság Egy igaz Isten jelen van a világban: “most van a kegyelem ideje, most van az üdvösség napja.” Róm 6,2 – ahogy Pál apostol mondja. Az egy Isten most akar megszólítani, most akar vezetni tanácsolni. Nem egy másik életben, hanem most, amikor élünk, mert ez az egy életünk van. Most, amikor még van lehetőségünk, hogy hozzá forduljunk vigaszért, bűnbocsánatért, tanácsért. Most fogadhatjuk el tőle a változás és változtatás lehetőségét, és nem holnap, vagy pár évvel később.

Ki tudja lesz-e holnap, kapunk-e még éveket? Most tehetjük le előtte minden terhünket, minden félelmünket. Boldogok vagyunk, ha meghalljuk, megértjük Isten szavát, mert az azt jelenti, hogy Jézus kijelentette nekünk. Megadta a lehetőséget, hogy érthessük. Jézus ezért dicséri a mennyei Atyát, hogy munkálkodása, mindaz amit Jézusban adott nekünk, az ő megváltó halála nem maradt rejtve, hanem megértették azok, akiknek Isten megadta ezt, hogy ennek az áldásából részesüljenek.

Áldhatjuk őt ezért mi is életünkben és ne szalasszuk el az Isten adta lehetőséget, hogy Jézus megváltói művének áldásából részesedhessünk! Ámen.